

﴿ احكام عدليه ﴾

ΝΟΜΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΗΤΟΙ

ΑΣΤΥΚΟΣ ΚΩΔΗΞ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ι. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

ΚΑΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΒΙΘΥΝΟΥ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ, ΕΡΜΗΝΕΙΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ.

=====
(کتاب صلح)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1875.

=====
ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΑΣ.

1875

ΝΟΜΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΕΝ

ΑΣΤΥΚΟΣ ΚΩΔΗΞ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ

ΥΠΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ι. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

ΚΑΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΒΙΟΥΝΟΥ

ΕΡΔΙΑΤΑΙ

ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

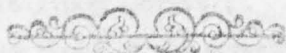
ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΑΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΣ

ΕΝ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(1875)

ΒΙΒΛΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1875

ΤΥΠΟΣ ΒΟΥΡΓΑ ΚΑΙ ΣΑΖ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ

ΤΟΥ ΟΙΚΤΙΡΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΘΕΟΥ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ

ΕΝΕΡΓΕΙΣΘΩ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.

BIBLION IB'.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ ΗΤΟΙ ΑΘΩΩΣΕΩΣ.

(Περιέχει πρόλογον και τέσσαρας τίτλους).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΟΡΩΝ.

"Αρθρ. 1531ον. **صلح** σούλχ. Συμβιβασμός είναι σύμβασις δι' ἧς τῇ ἀμοιβαίᾳ τῶν μερῶν συναινέσει αἴρεται ἡ μεταξύ αὐτῶν διαφορά. Συνίσταται δὲ ὁ συμβιβασμὸς διὰ προτάσεως καὶ παραδοχῆς.

"Αρθρ. 1532ον. **صلح** μουσαλήχ. Είναι ὁ συμβιβαζόμενος.

"Αρθρ. 1533ον. **صلح** μουσάλαχην ἀλείχ. Είναι τὸ ἐφ' ᾧ ἐγένετο ὁ συμβιβασμὸς τὸ ἀντίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ.

"Αρθρ. 1534ον. **صلح** μουσάλαχουν ἄνχ. Είναι τὸ διαφιλονεικούμενον πρᾶγμα τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ἢ τοῦ συμβιβασμοῦ.

"Αρθρ. 1535ον. Ὁ συμβιβασμὸς εἶναι τριῶν εἰδῶν :

Πρῶτον εἶδος εἶναι ὁ ἐξ ὁμολογίας συμβιβασμὸς (**عن قرار صلح** ἂν ἰκράριν σάλχ) λέγεται δὲ οὕτως ἐκεῖνος, ὅστις συνομολογείται συνεπεία τῆς ὁμολογίας τοῦ ἐναγομένου.

Δεύτερον εἶδος εἶναι ὁ ἐξ ἀρνήσεως συμβιβασμὸς (عن انكار صلح) ἀν' ἐνικάρην σὲλχ). λέγεται δὲ οὕτως ὁ συμβιβασμὸς, ὅστις συνομο-
λογεῖται συνεπεὶ ἀρνήσεως τοῦ ἐναγομένου.

Τρίτον εἶδος εἶναι ὁ ἐκ σιωπῆς συμβιβασμὸς (عن سكوت صلح) ἀν' ἐνικάρην σὲλχ). ὀνομάζεται δὲ οὕτως ὁ συμβιβασμὸς ὅστις γίνεται ἐπὶ τῇ σιωπῇ τοῦ ἐναγομένου, ἤτοι χωρὶς οὗτος νὰ ἀναγνωρίσῃ ἢ ἀρνηθῇ τὴν ἀπικίτησιν τοῦ ἐνάγοντος.

Ἄρθρ. 1536ον. ابرای ایسرائی. Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ἐνοχῆς, ἐξόφλησις, ἄρεσις, ἀθώωσις· εἶναι δύο εἰδῶν.

Τὸ πρῶτον ὀνομάζεται ابرای ایسرائی ἰπράϊ ἰσκάτ καὶ τὸ δεύτερον ابرای ایسرائی ἰστιφά.

ابرای ایسرائی ἰσκάτ. Ἀπαλλαγὴ ἄρεσις χρέους εἶναι τὸ νὰ ἀπαλλάττῃ τις τινὰ τῆς ἐνοχῆς παραιτούμενος ὀλοκλήρου ἢ μέρους τῆς παρ' αὐτοῦ ἀπαιτήσεώς του.

Περὶ τούτου τοῦ εἶδους τῆς ἀπαλλαγῆς γενήσεται λόγος ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ.

ابرای ایسرائی ἰστιφά. Εξόφλησις εἶναι ἢ παρά τινος γινομένη διακήρυξις ὅτι ἔλαβε τὸ δίκαιόν του ἀπὸ ἄλλον ὥστε αὕτη εἶναι εἶδος ὁμολογίας.

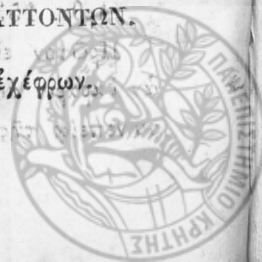
Ἄρθρ. 1537ον. ابرای ایسرائی خاص. Μερικὴ ἀπαλλαγὴ εἶναι ἢ παραιτήσεις ἀπὸ ἐνοχῆς πηγαζούσης ἐκ μιᾶς ὠρισμένης νομικῆς σχέσεως, οἷον ἐξ ἀγωγῆς περὶ οἰκίας ἢ ἀγροκηπίου ἢ ἄλλου τινὸς ἀντικειμένου.

Ἄρθρ. 1538ον. ابرای ایسرائی عام. Γενικὴ ἀπαλλαγὴ εἶναι ἢ ἀπαλλαγὴ τινος ἀπὸ πάσης ἐνοχῆς.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΑΛΛΑΤΤΟΝΤΩΝ.

Ἄρθρ. 1539ον. Ὁ συμβιβαζόμενος πρέπει νὰ ᾖναι ἐχέφρων.
Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ᾖναι καὶ ἐνῆλιξ.

Ἐπομένως ὁ μανιακὸς, ὁ νηπιάζων καὶ ὁ μὴ ἔχων ἀνεπτυγμένην τὴν κρίσιν ἀνήλιξ δὲν συμβιβάζονται ἐγκύριως.

Ὁ ὑπὸ χειραφέτου ἀνήλικος γενόμενος συμβιβασμὸς εἶναι ἐγκυρος, ἐὰν δὲν ὑπάρχη δι' αὐτὸν προφανὴς ζημία.

Οἶον· ἐὰν, ἀπαιτούμενος τινὸς τι παρὰ χειραφέτου ἀνήλικος, οὗτος ὁμολογήσῃ τὸ ἀπαιτούμενον καὶ ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ συμβιβασθῶσιν, ὁ συμβιβασμὸς οὗτος ἐξ ὁμολογίας πηγάζων εἶναι ἰσχυρὸς.

Ὁ χειραφέτος ἀνήλιξ δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τοῦ ὀφειλῆτου αὐτοῦ δίδων αὐτῷ προθεσμίαν.

Ἐὰν δὲ συμβιβασθῇ παραιτούμενος μέρος τῆς ἀπαιτήσεώς του, ὁ συμβιβασμὸς οὗτος εἶναι ἄκυρος, ἐὰν εἶχε μάρτυρας ἐγκυρος δὲ, ἐὰν ἀφ' ἐνὸς μὲν δὲν ἠδύνατο ν' ἀποδείξῃ διὰ μάρτύρων τὴν ἀπαιτησίαν του, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἦτα βέβαιον ὅτι ὁ ἀγτιδικὸς του θὰ ἐδέχετο τὸν ἐπαχθισόμενον αὐτῷ ὄρκον.

Ἐγκυρος ἐπίσης εἶναι ὁ συμβιβασμὸς περὶ πράγματος ὀφειλομένου αὐτῷ ἐὰν τὸ ποσὸν δι' ὁ συμβιβασθῆ, ἦναι ἴσον τῇ ἀξίᾳ τοῦ πράγματος ἐκείνου.

Εἶναι δὲ ἄκυρος, ἐὰν ἐγένετο ἐπὶ ἀξίᾳ κατωτέρᾳ εἰς βαθμὸν, ὥστε νὰ προκύπτῃ ὑπέρογκος ζημία.

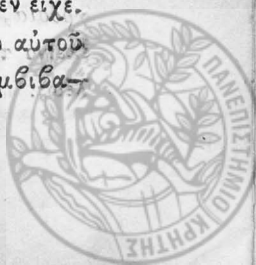
Ἄρθρ. 1540ον. Ὁ παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἀνήλικος γενόμενος συμβιβασμὸς ἦναι ἐγκυρος, ἐὰν δὲν προκύπτῃ ἐξ αὐτοῦ προφανὴς ζημία εἰς τὸν ἀνήλικα.

Ἐὰν δὲ ὑπάρχη προφανὴς ζημία, εἶναι ἄκυρος.

Ἐὰν ὅθεν ἀπαιτοῦντός τινος παρὰ ἀνήλικος χρηματικὸν τι ποσὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ συμβιβασθῇ ἐπὶ τῷ ὄρῳ ἵνα πληρώσῃ αὐτὸ ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ (τοῦ ἀνήλικος) ὁ συμβιβασμὸς εἶναι ἐγκυρος, ἐὰν ὁ ἐνάγων εἶχε μάρτυρας· ἄκυρος δὲ, ἐὰν δὲν εἶχε.

Ἐὰν δὲ ὀφείλοντός τινος τῷ ἀνήλικι ποσὸν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ συμβιβασθῇ παραιτούμενος μέρος τοῦ ποσοῦ ἐκείνου, ὁ συμβιβασμὸς εἶναι ἐγκυρος, ἐὰν ὁ ἐνάγων εἶχε μάρτυρας· ἄκυρος δὲ, ἐὰν δὲν εἶχε.

Ἐὰν δὲ ὀφείλοντός τινος τῷ ἀνήλικι ποσὸν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ συμβιβασθῇ παραιτούμενος μέρος τοῦ ποσοῦ ἐκείνου, ὁ συμβιβα-

σμός είναι άκυρος μὲν, ἐὰν ἠδύνατο ν' ἀποδείξῃ διὰ μαρτύρων τὴν ἀπαίτησιν· ἔγκυρος δὲ, ἐὰν οὐ μόνον δὲν ὑπῆρχον μάρτυρες, ἀλλὰ καὶ ἦτο φανερόν, ὅτι ὁ ἀντίδικος θὰ ἐδέχετο τὸν ὄρκον ὅστις ἤθελεν ἐπαχθῆ αὐτῷ.

Τέλος ὁ ἐπίτροπος δύναται ἐγκύρως νὰ συμβιβασθῆ λαμβάνων πρᾶγμα ἴσως πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀνήλικος ἄξιαν.

Εἶναι δὲ άκυρος ὁ συμβιβασμός, ἐὰν ἦναι ὑπερβολικῶς ἐπιζήμιος εἰς τὰ ἀνήλικα.

Ἄρθρ. 1541ον. Γενικῶς ἡ ὑπὸ ἀνήλικος, μανιακοῦ καὶ νηπιάζοντος γινομένη ἀπαλλαγὴ εἶναι άκυρος.

Ἄρθρ. 1542ον. Ἡ ἐντολὴ πρὸς πρᾶστασιν εἰς δίκην δὲν ἐμπεριέχει καὶ τὴν πρὸς συμβιβασμὸν ἐντολήν.

Ἐὰν ὅθεν ὁ λαθῶν παρὰ τινος ἐντολήν, ἵνα παρασταθῆ εἰς δίκην, συμβιβασθῆ περὶ τῆς δίκης ταύτης ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐντολέως του, ὁ συμβιβασμός εἶναι άκυρος.

Ἄρθρ. 1543ον. Ἐὰν ὁ ἔχων παρὰ τινος ἐντολήν ἵνα συμβιβασθῆ περὶ τινος ἀγωγῆς αὐτοῦ, ἐκτελέσῃ τὸν συμβιβασμὸν, τὸ ἀντίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ βαρύνει τὸν ἐντολέα.

Ὁ δὲ ἐντολοδόχος οὔτε ἐνέχεται οὔτε ἀπαιτεῖται τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο.

Ἐκτός, ἐὰν ἐγγυήθῃ αὐτό· διότι τότε ἐνέχεται ἕνεκα τῆς ἐγγυήσεώς του.

Ἐνέχεται ἐπίσης ἐκ τοῦ συμβιβασμοῦ ὁ ἐντολοδόχος ἐὰν συμβιβασθεῖς ἐξ ὁμολογίας περὶ πράγματος καὶ ἐπὶ πράγματι, συνωμολόγησε τὸν συμβιβασμὸν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι· δηλαδὴ καὶ τότε ἀπαιτεῖται ἀπὸ αὐτὸν τὸ ἐφ' ᾧ συνεβιβάσθη πρᾶγμα· ἀλλ' ἔχει καὶ αὐτὸς ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ ἐντολέως.

Π. Χ. Ἐὰν ὁ ἐντολοδόχος συμβιβασθῆ κατ' ἐντολήν διὰ τόσα γρόσια, ὁ ἐντολέως ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὸ ποσὸν τοῦτο· ὁ δὲ ἐντολοδόχος δὲν ἐνέχεται· ἐὰν ὅμως εἴπῃ: συμβιβάσων σὺ διὰ τόσα γρόσια, καὶ ἐγὼ ἐγγυῶμαι, τότε ὁ ἀντίδικος ἀπαιτεῖ ἀπὸ αὐτὸν ἐκεῖνο τὸ ποσόν· ἔχει δὲ ὁ ἐντολοδόχος ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ ἐντολέως.

κεκοιμένον, θεωρείται ὡς πρᾶγμα πωληθὲν, ἐὰν δὲ συνίσταται εἰς χρέος θεωρείται ὡς τμήμα.

Ἐὰν ὅθεν ὁ, τι δύναται νὰ γείνη ἀντικείμενον πωλήσεως, ἢ νὰ δοθῆ ὡς τμήμα ἐν τῇ πωλήσει, δύναται καὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντίτιμον ἐν τῷ συμβιβασμῷ.

Ἄρθρ. 1546ον. Τὸ ἀντίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ πρέπει νὰ ᾖ καὶ κτῆμα τοῦ συμβιβαζομένου.

Ἐὰν ὅθεν δώσῃ ὡς ἀντίτιμον πρᾶγμα ἀλλότριον, ὁ συμβιβασμὸς εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρ. 1547ον. Ἐὰν τὸ ἀντίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς χρήζωσι παραδόσεως καὶ παραλαβῆς, πρέπει νὰ ᾖ καὶ γνωστὰ. Ἐὰν δὲ δὲν χρήζωσι παραδόσεως καὶ παραλαβῆς δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ᾖσι γνωστὰ.

Π. Χ. Ἐὰν τις ἀξιοὶ δικαίωματα ἐπὶ οἰκίας εὐρισκομένης εἰς χεῖρας ἑτέρου, οὗτος δὲ ἀξιοὶ ἐπίσης δικαίωματα ἐπὶ κήπου εὐρισκομένου εἰς χεῖρας ἐκείνου, καὶ χωρὶς νὰ ὀρίσωσιν ἀμφοτέροι τὴν ἔκτασιν ὧν ἀξιοῦσι δικαιοματων, συμβιβασθῶσιν ἐπὶ τῷ παραιτηθῆναι ἑκάτερον τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ, ὁ συμβιβασμὸς οὗτος εἶναι ἔγκυρος.

Ἐπίσης ἐὰν, ἀξίων τις δικαίωμα ἢ ἐπὶ οἰκίας, χωρὶς νὰ προσδιορίσῃ τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ δικαίωματος τούτου συμβιβασθῆ μετὰ τοῦ ἐναγομένου ἐπὶ τῷ λαβεῖν παρ' αὐτοῦ ὠρισμένον τι ἀντίτιμον καὶ παραιτηθῆναι τῆς ἀξιώσεως αὐτοῦ, ὁ συμβιβασμὸς εἶναι ἔγκυρος.

Δὲν εἶναι ἴσως ἔγκυρος ὁ συμβιβασμὸς ὁ γινόμενος ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ δώσῃ ὁ ἐνάγων τῷ ἐναγομένῳ ἀντίτιμον καὶ παραδῶσῃ οὗτος ἐκείνῳ ὅπερ ἀξιοὶ δικαίωμα.

~~ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ~~

ΠΕΡΙ ΠΡΟΠΟΣΙΤΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

Ἄρθρ. 1545ον. Ἐὰν τὸ ἀντίτιμον τοῦ συμβιβαζομένου ᾖ πρᾶγμα

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΙΡΕΣΙΝ ΕΙΣ ΔΥΟ ΚΕΦΑΛΑΙΑ. Α' . Χ . Π

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ ΕΧΟΝΤΟΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

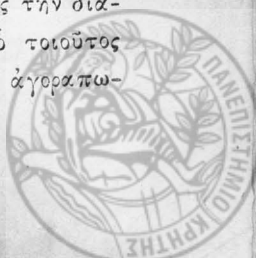
Ἄρθο. 1548ον. Ἐάν εἰς τὸν συμβιβασμὸν τὸν ἔχοντά ἀντικείμενον ὠρισμένον πρᾶγμα καὶ γινόμενον ἐξ ὁμολογίας τεθῆ ὡς ἀντίτιμον πρᾶγμα (συγκεκριμένον), ἡ σύμβασις ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀγοραπωλήσιαν.

Ἐν τῷ τοιοῦτῳ ὅθεν συμβιβασμῶ ἰσχύουσι καὶ τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα ἐλαττώματος, ὄψεως καὶ ὄρου. Ἐάν δὲ τὸ ἀντικείμενον, ἢ τὸ ἀντίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ, ἦναι ἀκίνητον κτῆμα ἰσχύει ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ γειτονικὸν δικαίωμα προτιμήσεως.

Ἐκνικωμένου ὅθεν μέρους, ἢ ὅλου τοῦ ἀντικειμένου τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐπιστρέφεται τῷ ἐναγομένῳ ἀνάλογον μέρος (ἦτοι ἐν μέρος ἢ τὸ ὅλον) ἐκ τοῦ ἀντίτιμου, ὅπερ ἔδωκεν εἰς τὸν ἐνάγοντα.

Ἐάν δὲ ἐκνικηθῆ μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ἀντίτιμου τοῦ συμβιβασμοῦ, ὁ ἐνάγων ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ ἐναγομένου τὴν ἐπιστροφὴν ἀναλόγου μέρους (ἦτοι ἐνός μόνον μέρους, ἢ τοῦ ὅλου) ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ συμβιβασμοῦ.

Π. Χ. Ἀπαιτεῖ τις παρ' ἑτέρου οἰκίαν τινα, οὗτος δὲ ὁμολογεῖ ὅτι ἡ οἰκία ἀνήκει πρᾶγματι εἰς τὸν ἐνάγοντα. Ἐάν ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ συμβιβασθῶσιν ἐπὶ τῇ πληρωμῇ χρηματικῆς τινος ποσοῦ, ὁ ἐνάγων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θεωρεῖται ὡς πωλήσας τὴν διαφιλονεικουμένην οἰκίαν τῷ ἐναγομένῳ καὶ ἐπομένως ὁ τοιοῦτος συμβιβασμὸς ἔχει τὴν ἐνέργειαν καὶ τὰς συνεπείας τῆς ἀγοραπωλήσεως, ὡς εἴρηται.

"Αρθρ. 1549ον. Ἐὰν ἐν τῇ ἀπαιτήσῃ πράγματος γείνη συμβιβασμὸς ἐξ ὁμολογίας ἔχων ἀντικείμενον ὠφέλειαν (ἦτοι τὴν ἔμμεσον ἢ ἄμεσον χρῆσιν πράγματός τινος) ἢ πρᾶξις θεωρεῖται ὡς μίσθωσις καὶ ἔχει ὅλας τὰς συνεπείας τοῦ τειοῦτου συναλλάγματος.

Π. Χ. Ἀπαιτοῦντός τινος παρ' ἐτέρου κήπὸν τινα, ὁ ἐναγόμενος προσφέρει αὐτῷ πρὸς ἀπόσυρσιν τῆς ἀξιώσεώς του τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἢ κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ· ἐὰν δὲ δεχθῇ ὁ ἐνάγων καὶ κλεισθῇ ὁ συμβιβασμὸς ἐπὶ τῷ ὄρω τούτῳ, ὁ ἐνάγων θεωρεῖται ὡς ἐνοικιάσας τὴν οἰκίαν ἐκείνην διὰ τόσον χρόνον ἀπέναντι τοῦ κήπου ὃν ἀπῆτει.

"Αρθρ. 1550ον. Ὁ ἐξ ἀρνήσεως ἢ ἐκ σιωπῆς συμβιβασμὸς εἶναι λύσις τῆς διαφορᾶς, ὡς πρὸς τὸν ἐνάγοντα μὲν δι' ἀνταλλαγῆς, ὡς πρὸς τὸν ἐναγόμενον δὲ δι' ἀπαλλαγῆς ἀπὸ ὄρκου.

Ἐπομένως ἐν τῷ κτήματι ὅπερ ἐχρησίμευσεν ὡς ἀντίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ ἰσχύει τὸ γειτονικὸν δικαίωμα προτιμῆσεως· οὐχὶ ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ κτήματι, ὅπερ ἦτο ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἐὰν δὲ μέρος, ἢ τὸ ὅλον τοῦ ἀντικειμένου τοῦ συμβιβασμοῦ ἐκνικηθῇ, ὁ ἐνάγων ἀποδίδωσι τῷ ἐναγομένῳ ἀνάλογον μέρος (ἦτοι ἔν μέρος μόνον, ἢ τὸ ὅλον) ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ κινεῖ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ἐκνικῆσαντος.

Ἐὰν δὲ ἐκνικηθῇ τὸ ἀντίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ μέρος αὐτοῦ ὁ ἐνάγων ἐξακολουθεῖ τὴν ἀγωγὴν του κατὰ τοῦ ἐναγομένου, ἀλλὰ μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐκνικηθὲν μέρος.

"Αρθρ. 1551ον. Ἐὰν ἀπαιτῶν τις ὠρισμένον πρᾶγμα, οἷον κήπον, συμβιβάσθῃ ἐπὶ τῷ λαβεῖν μέρος αὐτοῦ καὶ ἀπαλλάξῃ τὸν ἐναγόμενον τῆς ἐπὶ τοῦ λοιποῦ μέρους ἀγωγῆς του, θεωρεῖται ὡς λαβὼν μέρος τοῦ δικαίου του καὶ παρατηθεὶς τῆς περὶ τοῦ λοιποῦ ἀγωγῆς του· ἦτοι ὡς ἐξοφλήσας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ ΕΠΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.

Ἄρθρ. 1552ον. Συμβιβαζόμενός τις ἐπὶ τῷ λαβεῖν μέρος μόνον τῶν παρ' ἑτέρου ὀφειλομένων αὐτῷ, θεωρεῖται ὡς λαβὼν μέρος τοῦ δανείου του καὶ ἀπαλλάξας τὸν ὀφειλέτην ἀπὸ τοῦ λοιποῦ.

Ἄρθρ. 1553ον. Συμβιβαζόμενός τις ἐπὶ τῷ χορηγήσει προ-
θεσίαν δι' οἰονδήποτε ἀπαιτητὸν χρέος, παραιτεῖται τοῦ δικαίω-
ματος τοῦ ἀμέσως ἀπαιτεῖν.

Ἄρθρ. 1554ον. Συμβιβαζόμενός τις ἐπὶ τῷ πληρωθῆναι εἰς ἐ-
πίμικτον νόμισμα χρέος συνιστάμενον εἰς καθαρὸν νόμισμα, παραι-
τεῖται τοῦ δικαίωματος τοῦ ἀπαιτεῖν τὸ δίκαιόν του εἰς νόμισμα
καθαρόν.

Ἄρθρ. 1555ον. Ἐγκυρος εἶναι καὶ ὁ συμβιβασμὸς ἐν ταῖς ἀγω-
γαῖς περὶ δουλείας ὑδρεύσεως, γειτονικοῦ δικαίωματος προτιμήσεως,
δουλείας ὁδοῦ καὶ ἄλλων τοιούτων δικαιομάτων, γινόμενος ἐπὶ
πληρωμῇ χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ ὄρκου.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ.
(ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ Εἰς ΔΥΟ ΚΕΦΑΛΑΙΑ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ.

Ἄρθρ. 1556ον. Ἀφοῦ τελειώσῃ ὁ συμβιβασμὸς οὐδέτερος τῶν
συμβαλλομένων δύναται ν' ἀκυρώσῃ αὐτὸν μονομερῶς.

Ὁ δὲ ἐνάγων γίνεται, διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ, κύριος τοῦ ἀντιτίμου, ἀλλ' ἀπόλλυσι συγχρόνως πᾶν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

Καὶ ἔ' ἐναγόμενος δὲν δύναται πλέον ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ ἀντιτίμου τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρ. 1557ον. Οὔτε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐνὸς τῶν συμβιβασθέντων δύναται οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ν' ἀκυρώσωσι τὸν συμβιβασμόν.

Ἄρθρ. 1558ον. Ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς ἐπέχῃ τὸ πῶν ἀνταλλαγῆς, τὰ συμβαλλόμενα μέρη δύναται κοινῇ γνώμῃ νὰ ἀκυρώσωσιν αὐτόν. Ἐὰν ὅμως δὲν συνίσταται εἰς ἀνταλλαγὴν, ἀλλὰ καταργῆ δικαίωμα τὰ τινα, οὐδέποτε δύναται νὰ ἀκυρωθῆ. ("Ὁρα ἄρθρ. 51).

Ἄρθρ. 1559ον. Ἐν τῷ συμβιβασμῷ ὅστις ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει ἵνα ὁ ἐναγόμενος δώσῃ τι καὶ ἀπαλλαγῆ τῆς υποχρεώσεως τοῦ ὄρκου, ὁ ἐνάγων ἀπεβάλλει τὸ δικαίωμα ἀγωγῆς.

Ἐπομένως δὲν ἐπιβάλλεται πλέον εἰς τὸν ἐναγόμενον ὄρκος.

Ἄρθρ. 1560ον. Τὸ ἀντίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαλλόμενον καθ' ὅλοκληρίαν ἢ κατὰ μέρος πρὶν ἢ παρὰ τὸ ἔλθῃ εἰς τὸν ἐνάγοντα θεωρεῖται ὡς ἐκνήκθην, ἐὰν ᾗτο πρᾶγμα ἐκ τῶν διὰ χαρακτηρισμοῦ προσδιοριζομένων.

Δηλαδή ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν μὲν ὁ συμβιβασμὸς ἔγεινεν ἐξ ὁμολογίας, ὁ ἐνάγων ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ ἐναγομένου τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς· ἐὰν δὲ ἔγεινεν ἐξ ἀρνήσεως ἢ ἐκ σιωπῆς, ἐπαναρχίζει τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ. ("Ὁρα ἄρθρον 1548 καὶ 1550).

Ἐὰν δὲ τὸ ἀντίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ ᾗναι χρηματικὴ ἀπαίτησις οἷον τόσα γρόσια, τουτέστι πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν προσδιορίζεται διὰ χαρακτηρισμοῦ, τὸ κύρος τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν παραβάπτεται καὶ ὁ ἐναγόμενος ὀφείλει νὰ δώσῃ τῷ ἐνάγοντι ἕτερον ποσοῦν ἴσον τῷ ἀπολεσθέντι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ.

"Αρθρ. 1561ον. Λέγων τις περί έτέρου: δέν έχω άπαίτησιν ή διαφοράν τινα μετ' αυτού· ή δέν έχω καθέν δικαίον επ' αυτού· ή παρητήθηρ τής άγωγής ήρ είχον κατ' αυτού· ή δέν μοι έμεικε πλέον χαμμία άπαίτησις κατ' αυτού· ή δέ λαροποιήθηρ καθ' όλοκληρίαν παρ' αυτού, άπαλλάττει αυτόν.

"Αρθρ. 1562ον. Έάν τις άπαλλάξη έτερον άπαιτήσεώς του τινός, ή άπαίτησις αύτα σθένννται· δέν δύναται δηλ. πλέον νά επαναλάβη αύτήν. ("Ορκ άρθρ. 51).

"Αρθρ. 1563ον. Η άπαλλαγή δέν έχει ενεργείαν επί των μετ' αύτήν.

Δηλαδή όταν άπαλλάττη τις τινα, σθένννται αί πρό τής άπαλλαγής μόνον άγωγαί· δύναται δέ νά κινήση άγωγών περι δικαιώματος άκολούθως γεννηθέντος.

"Αρθρ. 1564ον. Όταν άπαλλάττη τις έτερον από άγωγής περί ώρισμένου πράγματος, ή άπαλλαγή αύτη είναι μερική, δέν λαμβάνεται δέ πλέον ύπ' όψιν ή περι του πράγματος εκείνου άγωγή του.

Δύναται όμως νά κινήση άγωγών κατ' αυτού περι δικαιώματος έχοντος άντικείμενον έτερον πράγμα.

Π. Χ. Έάν τις άπαλλάξη τόν άντίδικόν του από άγωγής ήν είχε κατ' αυτού ένεκα οικίας τινός, δέν δύναται πλέον νά άπαίτησή την οικίαν εκείνην.

Δύναται όμως νά κινήση άγωγών έχουσαν έτερον άντικείμενον, οίον άγροκήπιον, ή όστιδήποτε άλλο.

"Αρθρ. 1565ον. Έάν τις είπη: άπήλλαξα τον δεύτα πάσης ένοχής, ή ούδεμίαν άπαίτησιν έχω κατ' αυτού· τό τοιοϋτο άποτελει γενικήν άπαλλάγήν και έπομένως δέν δύναται πλέον νά κινήση άγωγών δι' ούδεμίαν ένοχήν αρχαιότεράν τής άπαλλαγής τούτης.

Ακόμη και δι' ένοχήν πρόσφορένην έξ έγγυήσεως κινών άγωγών άπακρούεται· νόν είνε ενά ό δέ (χάλα νά λήξωμ κτλ) νόν είνε

Οἶον ἐὰν εἶπῃ: σὺ πρὸ τῆς ἀπαλλαγῆς εἶχες ἐγγυηθῆ τὸν δεῖτρα· ἀπαιτῶ γὰ ἰκαροποιήσης τὴν ἐγγυησιν ταύτην, ἢ ἀγωγῆ του αὐτῆ ἀπορρίπτεται. Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τρίτου λέγων: σὺ πρὶν ἀπαλλάξῃ τὸν δεῖτρα εἶχες ἐγγυη-
-θῆ αὐτόν.

Ἐπισημ. Ὁρα ἄρθρον 262.

Ἄρθρ. 1566ον. Ἐὰν μετὰ τὴν πώλησιν πράγματός τινος καθ' ἣν ὁ πωλητὴς λαβὼν τὸ τίμημα ἀπῆλλαξε τὸν ἀγοραστὴν πάσης ἐνοχῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ πρᾶγμα, ἀπαλλαγῆς συγχρόνως ὑπ' αὐτοῦ πάσης ἐκ τοῦ τιμήματος ἐνοχῆς, καὶ ἀντοσλαγγέντων ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφων, ἐκινήσῃ τὸ πρᾶγμα, ἢ ἀπαλλαγῆ δὲν ἔχει καμμίαν ἰσχὺν καὶ ὁ ἀγοραστὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν οὐ ἔδωκε τιμήματος. (Ὁρα ἄρθρ. 52).

Ἄρθρ. 1567ον. Οἱ ἀπαλλαττόμενοι πρέπει νὰ ἦναι πρόσωπα ὀρισιμένα καὶ γνωστά.

Ἐὰν ὅθεν εἶπῃ τις: ἀπῆλλαξα πάντας τοὺς ὀφειλέτας μου ἢ παρ' οὐδενός ἔχω νὰ λαμβάνω τι, τὸ τοιοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἐγκυρον ἀπαλλαγὴν.

Ἐὰν ὁμως εἶπεν: ἀπῆλλαξα τοὺς κατοίκους τῆς δεῖτρα συνοικίας, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς συνοικίας ταύτης εἰσὶ πρόσωπα ὀρισιμένα καὶ γνωστά τὸν ἀριθμὸν, ἢ ἀπαλλαγῆ εἶναι ἐγκυρος.

Ἄρθρ. 1568ον. Ἡ ἀπαλλαγῆ δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀποδοχῆς.

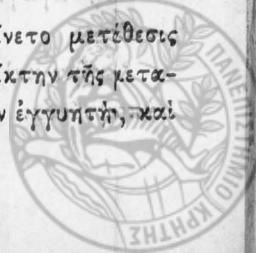
Ἄλλ' ἀκυροῦται διὰ τῆς ἀπορρίψεως.

Οἶον. Ὄταν τις ἀπαλλάξῃ τινὰ δὲν ἀπαιτεῖται ν' ἀποδεχθῆ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁ ἀπαλλαττόμενος διὰ γὰ λάβῃ αὐτὴ κῦρος.

Ἄλλ' ἐὰν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὁ ἀπαλλαγῆς ἀπορρίψῃ αὐτὴν λέγων: δὲν δέχομαι τὴν ἀπαλλαγὴν, αὐτὴ ἀπόλλυσι τὸ ἐκτεῆς κῦρος.

Ἄφοῦ ὁμως ἀπαξ δεχθῆ αὐτὴν, δὲν ἀκυροῦται πλέον καὶ ἐν ἀκολούθῳ τὴν ἀπορρίψῃ.

Σημειωτέον πρὸς τούτοις, ὅτι ἐὰν ὁ ὑπὲρ ἐγένετο μετέθεσις χρέους (αὐτὸ μὴχάλῶν λέχ) ἀπαλλάξῃ τὸν ἀποδέκτην τῆς μεταθέσεως (αὐτὸ μὴχάλῶν ἀλείχ) ἢ ὁ δανειστὴς τὸν ἐγγυητὴν, καὶ

ὁ ἀποδέκτης τῆς μεταθέσεως ἢ ὁ ἐγγυητὴς ἀπορρίψῃ τὴν ἀπαλλαγὴν, αὕτη δὲν ἀποβάλλει τὸ κῦρος αὐτῆς.

Ἄρθρ. 1569ον. Ἐγκυρόν ἐστὶ τὸ ἀπαλλάττειν ἀποθανόντα.

Ἄρθρ. 1570ον. Ἐὰν ἀσθενῶν τις ἐπιθανατίως ἀπαλλάξῃ τινὰ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ τοῦ χρέους του, ἢ τοιαύτη ἀπαλλαγὴ οὐδὲν ἔχει κῦρος.

Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἀπαλλαγεὶς δὲν ἦτο κληρονόμος ἢ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει μέχρι τοῦ τρίτου τῆς κληρονομικῆς οὐσίας.

Ἄρθρ. 1571ον. Ὁ ἐπιθανατίως ἀσθενῶν οὐτινος ἢ κληρονομία εἶναι βεβαρυμένη ἀπὸ χρέη, δὲν ἀπαλλάττει ἐγκύρως ὄντιναδῆποτε ἐκ τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ.

*Ἡμερομηνία τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Διατάγματος
6 Σεββάτ 1291.*

*Ἡμερομηνία τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὸ (τουρκικὸν)
17 Σεπτεμ 1292.*

ΑΧΜΕΤ ΔΖΕΒΑΕΤ, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ΕΣΣΕΙΑ ΧΑΛΗΑ, Ῥητροφύλαξ.

ΣΕΙΦ ΟΥΔΑΙΝ, Πρόεδρος τοῦ δικαστικοῦ τμήματος.

ΑΧΜΕΤ ΧΟΥΛΟΥΣΙ, Κριτὴς Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΧΜΕΤ ΧΗΑΜΗ, Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ

ΙΒ' ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Σελίς

Περὶ νομικῶν τινῶν ὄρων.

29

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Περὶ τῶν συμβιβαζομένων καὶ τῶν ἀπαλλαττόντων.

30

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ προσόντων τοῦ ἀντιτίμου τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

33

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ συμβιβασμοῦ.

Κεφάλαιον Α'. Περὶ συμβιβασμοῦ ἔχοντος ἀντικείμενον συγκεκριμένα πράγματα.

35

Κεφάλαιον Β'. Περὶ συμβιβασμοῦ ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἄλλων δικαιωμάτων.

37

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Περὶ ἐνεργείας τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς.

Κεφάλαιον Α'. Ἐνέργεια τοῦ συμβιβασμοῦ.

37

Κεφάλαιον Β'. Ἐνέργεια τῆς ἀπαλλαγῆς.

39

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΒ' ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΕΙΝΑΣ

ΤΗΝ ΓΕΝΕΣΙΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ

ΠΡ. ΒΙΒΛΙΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

Ἐπιτομή τῆς ἱστορίας τοῦ κράτους τῆς Ἑλλάδος
 ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἕως τῆς νεώτης ἐποχῆς
 ὑποτάσσεται τῇ ἐπιτομῇ τοῦ κράτους τῆς Ἑλλάδος
 ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἕως τῆς νεώτης ἐποχῆς

15	τὸ Α' βιβλίον	ΠΕΡΙ ΑΙΟΝΙΑΣ ΠΡΟΪΣΤΑΣΕΩΣ	15
10	»	» ΠΕΡΙ ΜΙΣΘΟΚΡΑΤΕΙΑΣ	10
5	»	» ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ	5
5	»	» ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΦΟΡΕΩΣ ΠΡΟΤΟΣ	5
	»	» ΠΕΡΙ ΕΝΣΥΝΤΟΥ	
	»	» ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΙΝΙ ΑΙΟΝΙ	
	»	» ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΕΝΙ ΕΝΤΕΛΟΥ	
5	»	» ΜΕΣΩΝ ΑΛΛΟΤΡΙΩΝ ΠΡΟΤ	5
	»	» ΜΑΤΟΥ	
	»	» ΠΕΡΙ ΑΡΜΕΑΣ	
5	»	» ΠΕΡΙ ΣΦΟΔΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ	5
	»	» ΘΟΡΑΣ	
	»	» ΠΕΡΙ ΑΝΑΡΟΜΕΥΣΕΩΣ ΒΙΑΣ	
	»	» ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΜΑΤΟΣΗΝ	
5	»	» ΤΙΜΗΣ	5
	»	» ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ	
15	»	» ΕΡΑΡΙΑΣ	15
	»	» ΠΕΡΙ ΕΝΔΟΜΟΥ	
5	»	» ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ	5

